

**2008 MALÎ YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE
KANUNU TASARISI İLE 2006 MALÎ YILI MERKEZİ YÖNETİM KESİNHESAP KANUNU
TASARISI'NIN PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU GÖRÜŞME
TUTANAKLARI**

BAŞKAN: Sait AÇBA (Afyonkarahisar)
BAŞKANVEKİLİ: Mehmet Altan KARAPAŞAOĞLU (Bursa)
SÖZCÜ : Hasan Fehmi KİNAY(Kütahya)
KÂTİP : Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

-----O-----

12.11.2007

İ Ç İ N D E K İ L E R

- ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI
- Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
- Mesleki Yeterlilik Kurumu Başkanlığı

.....

BAŞKAN- Teşekkür ederiz.

Sayın Hamzaçebi, buyurun efendim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, bürokrasinin çok değerli mensupları; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı gibi çok önemli bir kurumun bütçesini görüşüyoruz. Doğal olarak, bu bütçe çerçevesinde sosyal güvenlik politikalarını ve sosyal devlet anlayışını değerlendirmek uygun olur diye düşünüyorum. Devletin sosyal vasfı, sosyal özelliği, sosyal güvenlik sistemleriyle ortaya çıkar. Sosyal güvenlik sisteminin genişliği ve bu sistemden yapılan ödemelerin yaygınlığı ölçüsünde sosyal devletin güçlü olup olmadığına ilişkin değerlendirmeler yapılabilir. Sosyal devlet, diğer adıyla refah devleti insanlığın çok önemli bir buluşu. Tarihi 17'nici yüzyıla kadar giden ulus devletin 20'nci yüzyılda geldiği aşama, vardığı nokta sosyal devlet olmuştur. Yani, diğer adıyla refah devleti olmuştur. Refah devleti ve ulus devlet de esasen karşılıklı etkileşim içerisinde olmuştur. Yani, sosyal güvenlik sistemlerinin varlığı, sosyal devletin güçlü olması ulus devleti güçlendiren bir olgu olmuştur. Bütün mensupların, o toplumun mensuplarının sadece ulusal konularda değil, savaş gibi veya büyük afetler gibi konularda değil, ama işsizlik gibi, güçsüzlük gibi, yaşamda karşılaşılan riskler gibi konularda da bir arada olması ulus devleti son derece güçlendirmiştir. Refah devleti, bugün geldiğimiz noktada hem ülkemizde hem de dünyada büyük bir krizin içerisinde ve bu kriz daha çok finansal kriz olarak algılanmaktadır. Sosyal güvenlik sistemlerindeki dayanışma anlayışının gerektirdiği harcamalar bu sistemlerin sağladığı gelirler ve bu sistemlere Hükümetlerin yapmış olduğu transferlerle kıyaslandığında harcamalarla gelirler arasında büyük bir açık ortaya çıkmaktadır. Bu açık 80'li yıllarda dünyada tartışılmaya başlanmış ve finansal kriz de ilk olarak bu yıllarda ortaya çıkmaya başlamıştır.

Biz bugün hâlâ bizim sosyal devlet anlayışımızı, sosyal güvenlik sistemimizi bu kriz veya sosyal güvenlik sisteminin açığı çerçevesinde tartışıyoruz. Gerçekte sosyal devletin krizi finansal krizin de çok ötesindedir. Henüz biz bunları toplum olarak tartışmaya başlamadık. Çünkü, finansal kriz diğerlerinden çok daha öncelikli bir hâl gelmiştir. 80'lerdeki finansal krizin uç göstermeye başlamasıyla birlikte onun ardından hemen sosyal devletle piyasa ekonomisini karşı karşıya getiren sosyal devletin yaptığı ödemelerle veya sosyal devletin vatandaşlara verdiği haklarla piyasa ekonomisinin

erdemlerini karşı karşıya getiren, bunları karşılaştıran bir anlayış ortaya çıktı. Bir anda devletçi bir anlayış diyebiliriz. Bir yandan da buna karşılık liberal bir anlayış söz konusuydu. Bu, sosyal devletteki ideolojik krizi yarattı. Yani, sosyal devletin bu kadar geniş olmasına gerek yok. Piyasa her şeyi düzenleyebilir. Sosyal devletin harcamalarını azaltalım. Sosyal devletin harcamalarının azalması bireyi daha çok mutluluğa götürür. Sosyal devlet bireyi tembelleştirir, onun yaratıcılığını öldürür gibi bir anlayış ortaya konuldu sosyal devlete karşı. Öte yandan, sosyal devleti savunan anlayış da gelinen noktayı, varılan noktayı maksimum en iyi nokta, en optimal nokta olarak algılayıp onu muhafaza etmek buradan bir adım daha olsa geriye gitmemek gibi bir anlayışın içerisinde kaldı. Şu an geldiğimiz noktada sosyal devletin ulaştığı noktayı savunan anlayışla piyasa ekonomisini daha hâkim kılmaya çalışan, sosyal devleti zayıflatmaya çalışan bir anlayışın karşılıklı mücadelesini görüyoruz. Ancak, konuyu bu iki alternatif arasında esasen değerlendirmek, bu iki alternatife sıkışarak değerlendirmeyi de doğru bulmuyorum. Çünkü, ne gelinen nokta sosyal devlet açısından ideal bir noktadır ne de bugünkü tasarımıyla hem Türkiye’de hem dünyada sosyal devlet bu şekilde devam edebilme şansına sahiptir. Her iki halde de sosyal devleti yeniden tasarlamak gerekmektedir. Örnek vereceğim; bugünkü sosyal güvenlik sistemleri çalışanlar arasındaki bir sosyal dayanışmayı düzenlemektedir ve bugünkü sosyal güvenlik sistemlerinin temelinde bir dönemin tam istihdam toplumu vardı. 1970’lere kadar en ideal dönemini yaşamış olan tam istihdam toplumu 80’lerden sonra yoktur ve sosyal güvenlik sistemleri tam istihdam toplumunun, tam istihdam varsayımının çalışanlar arasındaki dayanışmasını esas almıştır. Bunun üzerine kurgulanmıştır. Şimdi, hem Türkiye’de hem dünyada uzun süren işsizlikler vardır. Uzun süren işsizlikler sosyal güvenlik sisteminin konusu değildir, sigortaladığı bir konu değildir. Bugünkü işsizlik sigortası uzun süreni işsizliğe karşı ne Türkiye’de ne dünyada bir çözüm sunmamaktadır. Bu, çok önemli bir olgudur. Yine, bir sosyal dışlanma konusu vardır. İşini kaybeden, işi olmayan bir kişi toplumdaki dışlanmaktadır, toplumun hiçbir faaliyetine katılmamaktadır. Dışlanma çok önemli bir sorundur. Yine, sosyal güvenlik sistemleri bu dışlanmayı çözecek özelliklerle, araçlarla donatılmış değildir.

Yine sosyal güvenlik sisteminin içindeki sorunlardan bir örnek vermek istiyorum, hem Türkiye’de hem dünyada. Yaşlıların bağımlılık problemi. Yaşlı, sosyal güvenlik sisteminden bir emekli maaşı alıyor, ama, bir başkasının yardımını alamadan, o yardım olmaksızın yaşama şansına sahip değil. Sosyal güvenlik sistemi bu riski, bu problemi çözebilecek bir araca sahip değil veya bir yaşlının uygun çevrede yaşama hakkı, bir astım hastası Karadeniz’de emekli olmuş, doktor raporuna göre o iklimde yaşamaması gerekir, bir başka iklimde yaşaması gerekir. Bu, yine çağın önemli bir problemidir, sosyal güvenlik sistemi bunu çözebilecek bir araca sahip değildir, çünkü, bu sistem sadece çalışanlar arasındaki bir dayanışmayı düzenliyor. Bunu esas alıyor ve bu çalışanların zaman zaman işsiz kalmaları haline ilişkin birtakım araçlar öngörüyor. İşte, bir felsefi kriz de var. Aslında sadece finansal kriz değildir sosyal devletin hem Türkiye’de hem dünyada yaşadığı kriz. Bir finansal krizin ötesinde bir felsefi krizdir. Çalışanlarla çalışmayanları bir araya toplayacak yeni bir dayanışma anlayışı, yeni bir toplumsal sözleşme gerekiyor. Oysa, bizim bugün Türkiye’de tartıştığımız sosyal güvenlik sistemlerinin çok büyük bir açığı var. Bu açık sürekli bütçeden yapılan transferleri artırmaktadır. O halde buna bir önlem almak gerekmektedir. Biz yanlış bir varsayımla tartışıyoruz. Esasen sosyal güvenlik sistemlerine diğer ülkelerde yapılan transferleri dikkate alırsak, bizim ülkemizde halen yapılan transferlerin boyutunun çok da yüksek olmadığı ortaya çıkacaktır. Buradan sakın şu sonuca ulaştığımız anlamı gelmesin: “Bırakalım bu sistem böyle devam etsin” şeklinde bir anlayışa sahip değilim. Bu sistem böyle devam ederse, ilerideki yükümlülüklerle mevcut gelirler kıyaslandığında bugünkünden çok daha derin bir finansal krizin içerisine bizim sosyal güvenlik sistemimiz girecektir. Ancak, tartıştığımız konuların, esas aldığımız

sorunların çok sınırlı olduğunu söylemek için biraz bu geniş perspektifi çizme ihtiyacı duydum.

Değerli arkadaşlar, insan çalıştığı için değil, üyesi olduğu toplumun, vatandaşı olduğu ülkenin bir üyesi olduğu için her türlü ödemeye layıktır. Bir kere bu anlayışa gelmemiz lazım. Geçenlerde burada bir komisyon üyesi arkadaşımız bir değerlendirme yaptı, “devlet yardım yapmaz” şeklinde bir ifade kullandı. İlgili Sayın Bakan da “sosyal devlet yardım yapar” dedi üzerine basa basa. Sanıyorum, ilgili konuşan arkadaşımız, benim biraz önce ifade ettiğim görüşü söylemek istedi, onun düşüncesi nedir bilemiyorum ama.

GÜLTAN KIŞANAK (Diyarbakır) – Vatandaşlık geliri bağlamında.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Evet, vatandaşlık geliri.

İnsan, içinde yaşadığı toplumun üyesi olduğu için, devlet ona bir ödeme yapmakla yükümlüdür. İnsan Hakları Evrensel Beyannameyi de bunu görür. Devlet yardım yapmıyor aslında vatandaşına. Devlet, o vatandaşına, yaşama hakkının karşılığı olarak bir ödeme yapmak zorundadır. Bunu uygulayan birçok ülke var. Bakın, vatandaşlık geliri, yaşam geliri, asgari gelir adı altında uygulayan birçok ülke var. Bir örnek vereceğim ben size: 1970’lerde Kanada’nın Quebec eyaletinde bir referandum yapılır Quebec’in bağımsızlığı yönünde. Referandumdan “hayır” oyu çıkar. Çünkü, vatandaşlar, Kanada’daki güçlü sosyal devletin vatandaşlara sağladığı haklardan vazgeçmek istemezler. Bağımsızlık halinde veya özerklik halinde, biz bu hakları elde edemeyiz endişesine kapılırlar ve o referandum reddedilir. Onun için, ben şimdi Hükûmete öneriyorum: Tüm işsizlere, tüm vatandaşlara bir vatandaşlık geliri. Tüm işsizlerden başlayabiliriz. Tüm vatandaşlık geliri için ikinci aşamasıdır, ama, tüm işsizlere, böyle, Sosyal Güvenlik Kurumu aracılığıyla veya yeşil kart aracılığıyla falan değil, tüm işsizleri sosyal güvenlik şemsiyesi altına alarak, onlara bu toplumun üyesi olduğu için bir vatandaşlık gelirini ödemeliyiz. Sayın Bakanım, bunun hesabını yaptırın, inanın çok büyük bir rakam olmadığını bunun göreceksiniz. Sadece ödemenin aylık miktarına karar verilecektir. O aylık miktarın bugün asgari ücretin bir miktar altında dahi tespit edilecek olması halinde, bu ödemenin çok yüksek rakamlara ulaşmayacağını, bütçeye çok büyük yük getirmeyeceğini göreceksiniz. Bir genel değerlendirme yapmanızı ve bunu projeleriniz arasına almanızı ben ülke adına diliyorum.

Değerli arkadaşlar, gündemimizdeki acil sorunlara gelirsek, Türkiye’de tabii sosyal devlet neden tehlike altında? Sosyal devlet küreselleşme nedeniyle tehlike altında. Küreselleşme, sermaye hareketlerini serbest bırakıyor, her ülkenin sermaye için daha uygun yatırım ortamı yaratma arzusu, isteği, sermayenin o ülkelere gitmesine neden oluyor. Daha uygun yatırım ortamı, daha düşük vergiler, daha düşük sigorta prim oranları demektir. Yani, küreselleşme, bizi sosyal devleti yaralayan, onu tehlikeye atan bir sonucu beraberinde getiriyor. Bugün yükselen Asya ekonomilerinin rekabeti, oradaki ucuz işçilik, işte, dünyadaki emek gelirinin yükselmesinin önündeki en büyük engeldir. Dünyada yaratılan gelir içerisinde finansın payı yükseliyor, finans olağanüstü yükseliyor, sanayi ve hizmetler sektörünün payı çok ciddi bir artış içinde değil, ama sabit kalan veya azalan tek gelir emek geliri. Yani, sosyal güvenlik prim matrahı dünyada artmıyor, azalıyor. Sosyal güvenlik sisteminin finansal krize girmesinin nedenlerinden birisi de budur.

Bizdeki durumda budur. Şimdi, bizim sosyal güvenlik prim oranlarına baktığımızda, dünyadaki en yüksek oranlardan birine sahibiz. İstihdam vergileri olarak olayı toplarsak, Gelir Vergisi artı sigorta primleri, işsizlik sigortası kesintisi, hepsini toplayalım, bunun imalat sanayinde bir işçi maliyetine oranı yüzde 42,7’dir. OECD içerisinde birinciyiz. Her bütçede hemen hemen bunu söylerim. Buna karşılık bizim topladığımız sosyal güvenlik prim hasılatının gayri safi yurt içi hasılaya oranı, en son rakamlar 2004 yılı OECD rakamlarını veriyorum, yüzde 7,5’tur. Avrupa Birliği ortalaması yüzde 12’lerdedir. Yani, hem çok yüksek prim oranlarına sahibiz hem topladığımız primin millî gelire oranı son derece düşük. Demek ki burada bir yanlışlık var. Prim oranlarını düşürmek zorundayız. KADİM projesini iyi niyetli, ama sonuç alacak bir proje olarak görmüyorum. İşte, hükümette

istihdam vergileri konusunda çıkan tartışmayı da bu çerçevede değerlendirmek lazım. Bir Sayın Bakan "istihdam üzerindeki primi 5 puan indirelim" diyor, bir başka sayın bakan da "hayır, indiremeyiz, bütçemiz müsait değil diyor."

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) - O konu kapandı.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Henüz kapanmış değil.

MUSTAFA ÖZYÜREK (İstanbul) – İndirilmeden kapanmaz ki.

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – 2008'i bekleyin demişti.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Eğer o şekilde kapandıysa, kapandı.

BAŞKAN – Evet, Akif Bey, bir toparlayalım.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Şimdi, efendim, indirmek zorundayız.

İndirmek zorundayız ama, Sayın Bakan "bütçe imkânları izin vermiyor" diyor. Her ikisi de gerçek. İndirmek zorundayız. Hakikaten bütçe imkânları da izin vermiyor. Demek ki, kayıt dışını vergilemek zorundayız. Kayıt dışı, tabii, bugünden yarına hemen vergile, hemen prim oranını indir meselesi değildir. O kadar kolay bir iş değil, ama, bunun için gerçekten güçlü bir siyasal irade gerekiyor. Kayıt dışından destek almayan bir siyasi anlayış lazım. Ancak o hükümetler, o siyasi iktidarlar kayıt dışını vergileyebilir. Bugün Türkiye'de bu iradeyi ben görmüyorum. Hükümet bugüne kadar, hem 58'inci Hükümet Programında, hem 60'inci Hükümetin üç aylık eylem planında, kayıt dışını vergileme konusunda iddialı hedefler koymuş olmasına rağmen, bu konuya bir adım atmış değildir. Yani, denetim yaptık, 39 bin tane kayıt dışı işçi tespit ettik açıklamasını ben bu çerçevede elde edilmiş bir başarı olarak görmüyorum. On yıl önce de vergi denetimlerinin sonuçlarına bakın, sosyal güvenlik sisteminde yer alan denetim elemanlarının denetim sonuçlarına bakın, o miktarda kayıt dışı istihdamı tespit etmişlerdir, ölçü bu değildir. İş gücüne katılma oranı düşerken - bu Hükümet döneminde düşmüştür- kayıt dışı istihdamdaki azalmayı, kayıt dışını önledik şeklinde sunmayı doğru bulmuyorum. Bakın, kadın işçide istihdama katılma oranı, iş gücüne katılma oranı olağanüstü düşüyor. Genelde zaten düşüyor. Bunun oranlarını çok verdik, tekrar rakama boğmak istemiyorum. O düşüyor. Çocuk işçilikte azalma yok, artış var ve işletmeler kayıt dışına yönelmiş. Küreselleşme karşısında rekabeti, küreselleşmenin yarattığı olumsuz rekabetten kurtulabilmek için buralara gidiyorlar. Büyümenin istihdam yaratma kapasitesine bakıyoruz, hükümet övünüyor. Tabii ki, yüksek büyümeden biz de övünürüz. Son dört beş yılda ortalama yıllık büyüme oranı 6,9'dur, ama istihdamdaki artışa bakıyoruz, 1,4'tür. Demek ki, büyümenin istihdam yaratma kapasitesi yüzde 20'dir. 89-2002 dönemine bakın, AKP öncesi dönem, uzun bir dönemi alıyorum, yıllık ortalama büyüme oranı yüzde 3,2'dir, istihdam yaratma kapasitesi 1,4'tür.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Popülizm yapılmış demek ki.

BAŞKAN – Toparlayalım.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Yani, o dönem büyüme yüzde 40 oranında istihdam yaratırken, bu Hükümet döneminde yüzde 20 oranında istihdam yaratmıştır. Bunu sosyal güvenlik sisteminin bir sorunu olarak da görmemiz gerekir. İstihdam azalıyorsa, kayıt dışında bir azalma yok ise sosyal güvenlik sistemi çok büyük bir açmazla karşı karşıya demektir.

Değerli arkadaşlar, işsizlik sigortasının bir aylık faiz geliri bir yıllık giderini karşılayacak büyüklüktedir. Rakamlar ortada. Sadece faiz gelirini söylüyorum, tüm gelirlerini söylemiyorum. Bugün, işsizlik sigortası fon varlığı olağanüstü rakamlara ulaşmıştır. Fonun tüm gelirlerine kıyasla, yapılan ödemeler yüzde 4'ler düzeyindedir. Türkiye çok büyük bir işsizlik sorunuyla karşı karşıya. Bunu biraz daha açalım, musluğu gevşetelim, ama özellikle de işgücü verimliliğini artırmak için bu fonu kullanalım. İşini kaybeden insanın iş özelliklerini, meslek özelliklerini artırmak veya mesleği olmayan düz işçinin de meslek sahibi bir beceri olmasını sağlamak için bu fonu kullanalım.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sözlerimi burada bitiriyorum, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Sağ olun, teşekkür ederiz.

.....

BAŞKAN - Teşekkür ediyoruz.

Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sorularım şunlar: Birinci sorum şu; Sosyal Güvenlik Yasası'nda bir değişiklik öngören yasayı, Hükûmet Türkiye Büyük Millet Meclisinden geçirmek suretiyle yasalaştırdı. Bir problemi gideriyordu, basında yer alan habere göre emeklileri ilgilendiren bir konudaki, yasadaki açık gideriliyordu, bu haberde bu boşluğu fark eden müfettişin bir başka göreve verildiği şeklinde bir cümle vardı, acaba bu doğru mu? Onu merak ettim.

Asıl sormak istediğim konu şu: Sayın Bakanın konuşmasının yirmi yedinci sayfasında sosyal güvenlik sisteminin gelir-gider karşılaştırmalarını gösteren bir tablo var, bu tabloda yer alan rakamlar ile 2008 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Tasarısı'na ilişkin olarak Devlet Planlama Teşkilatının Plan ve Bütçe Komisyonuna verdiği tablolardaki rakamlar arasında fark var, örnek veriyorum: 2006 yıl sosyal güvenlik sisteminin açığı Sayın Bakanın konuşmasında 18 milyar YTL iken DPT'nin tablosunda bu, 18,5 milyar YTL'dir. Yine 2007 yılı sonu DPT tahminî 25,9 milyar YTL iken Sayın Bakan bunu bize 26,4 milyar YTL olarak sunmuştur. Bu şekilde birçok rakamın uyumsuzluğu var, hangi rakamı esas almamız gerekir, doğrusu hangisidir? O konuyu Sayın Bakandan rica ediyorum.

2006 yılı görev zararı olarak Maliye Bakanlığı kamu hesapları bülteninde sosyal güvenlik kurumlarına 6,2 milyar YTL'lik bir ödeme söz konusu. Bu ödeme bütçe transferleri olarak Sayın Bakanın konuşmasında yer alan 22,8 milyar YTL'lik ödeme içerisinde midir, yoksa onun dışında bir kalem midir? Onu merak ediyorum.

Bir de; bir sorunu gündeme getirerek Sayın Bakana soruya ilişkin olarak bir soru sormak istiyorum. Sorun şu: Değerli arkadaşlar, seracılık üretiminde Türkiye'nin çok büyük bir avantajı var, hepimizin bildiği gibi, gerek sahip olduğumuz iklim koşulları gerek jeotermal enerji gibi yenilenebilir enerji kaynaklarındaki zenginliğimiz Türkiye'ye seracılıkta çok büyük bir potansiyel sağlıyor. Ama hâlen biz bu potansiyeli çok iyi değerlendirebilme noktasında değiliz. Bu konuda çok daha... Özel sektörün tabii ki yatırımları var, ancak bu sorunları aşabilirsek, şimdi dile getireceğim sorunu da aşabilirsek, yatırımların çok daha artabileceği kanaatindeyim. Sorun şu: Bayındırlık Bakanlığının 10 Mart 2007 tarihli Resmî Gazete'de yayınlanmış, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılacak 2007 yılı yaklaşık yapı birim maliyetleri hakkındaki tebliğde, birim maliyet hesapları gösterilmiş durumda. Dolayısıyla bir yapının yaklaşık toplam maliyetini buna göre hesaplayacağız, ilgililer buna göre hesaplayacak ve bu hesaplanan tutar üzerinden yapı denetim hizmet bedeli ve SSK primleri ödenecektir. Ancak seracılıkta teknoloji yoğun seralarımız var, teknoloji yoğun seraların uygulamasında bu tebliğ sorun yaratıyor. Teknoloji yoğun seraya bu tebliği uyguladığımız takdirde ödememesi gereken, gerçekte hakkaniyete uygun olmayan bir prim ödemesiyle seracılar karşı karşıya kalıyor. Konu Bayındırlık ve İskan Bakanlığına intikal etmiş, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı bu tip seralarda keşif bedeli dikkate alınarak prim matrahı belirlenebilir, prim keşif bedeline istinaden hesaplanabilir şeklinde bir görüş vermiş. Ama uygulamada Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığının ilgili birimlerinin Bayındırlık ve İskan Bakanlığının vermiş olduğu bu görüşü dikkate almadığı görülmektedir. Böyle olursa o teknoloji yoğun serada işçilik gerekmeyen birçok hizmet için, birçok imalat için gerçekte olmayan bir primin ödenmesi söz konusu olmaktadır, bu da seranın maliyetini yükseltmektedir. Ben konuyu Sayın Bakanın dikkatine sunuyorum. Ülkemizdeki seracılığın önünü açabilmek açısından bu sorunu düzeltilebilir olarak görüyorum ve Sayın Bakanın dikkatine sunuyorum. Bana bu talep Sera Yatırımcıları ve Üreticileri Derneğinden gelmiş olan sektöre yönelik bir taleptir, çok haklı gördüm. Komisyonunda dikkatine sunuyorum.

Teşekkür ederim.
BAŞKAN – Evet, teşekkür ederiz.